

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți

Mă vestesc la porți, și fără să Mă vestesc nu lucrez, căci Eu de la Tatăl am învățat să lucrez și să-L ascult pe El. Amin.

Cobor cuvânt pe pământ. El este venirea Mea cea de după două mii de ani de la înălțarea Mea lângă Tatăl, după ce M-am făcut Om născut din Fecioară ca să cresc și ca să Mă las răstignit de om, iar prin înviere apoi, să Mă înalț iarăși la Tatăl.

I-am arătat omului cum M-am lăsat Eu răstignit de om și cum pe nimeni n-am urât pentru suferința Mea de la omul necredincios venirii Mele. M-am lăsat judecat cu înfricoșată judecată de către cei mai mari între oameni, și apoi cu moarte pe cruce, iar de pe cruce am zis cu mare durere, cu mare milă pentru om: *«Tată, iartă-i, că ei nu știu ce fac!»*.

Toți cei ce M-au cunoscut prin puterea Mea dumnezeiască și Mi-au cerut să le alin suferințele de orice fel, la toți le-am făcut bine, ca un binecuvântat al Tatălui Meu, și i-am vindecat și i-am înviat și i-am iertat și nu i-am judecat, chiar dacă mulți, cu hulă Mă disprețuiau și Mă numeau stricător de datini și de lege și de pace, prieten al păcătoșilor, al desfrânaților și al vameșilor. Iar Eu le ziceam lor: *«Să nu socotiți că am venit să stric legea, ci s-o împlinesc am venit; și n-am venit să judec lumea, ci s-o mântuiesc am venit»*. Amin.

Mă slăvesc în cuvânt peste tot omul de pe pământ, căci Eu pentru toți vin când vin, așa cum și acum două mii de ani am voit să fac. Am spus atunci că vine vremea ca adevărații închinători să se închine Tatălui în duh și în adevăr, pentru că Tatăl nu vrea ca omul să se închine altfel lui Dumnezeu sau, cumva într-un loc anume, ici și colo. Iar acest cuvânt pe care l-am spus așa, i-a judecat și îi judecă pe oameni de atunci și până azi, pentru că oamenii nu l-au împlinit și nu-l împlinesc, ci numai se fălesc că sunt închinători lui Dumnezeu.

O, copii prin care Îmi rostesc cuvântul durerii pe care Mi-o face omul fățarnic cu inima și cu fapta! Oare, până când mai cred oamenii minciunii că vor mai putea să facă zidiri și temple, locașuri în care să se închine lui Dumnezeu, zic ei? Până când, oare? Până când? E gata pământul să se răstoarne cu susul în jos din pricina omului minciunii care umple de mânie Duhul Meu. Până când va mai fi să rămână omul orb? Unde se vor ascunde toți cei care se fălesc a fi învățători de la Mine peste oameni, atunci când Eu Mă voi dezlănțui cu mare, mare slavă de îngeri și de sfinți și de puteri cerești de la această lucrare de cuvânt ceresc, înaintea căreia cu frică și cu cutremur stă și ascultă tot cerul cel nevăzut care s-a ridicat de pe pământ, așezând în cete-cete pe cei plăcuți lui Dumnezeu dintre oameni, și care au auzit din gura Mea: *«Veniți, binecuvântații Tatălui Meu! Veniți și moșteniți împărăția cea gătită vouă prin cele lucrute de voi pe pământ pentru Mine și pentru cei prea mici ai Mei!»*? Unde se vor ascunde cei ce acum se ascund și își fac ascunzători din zidiri făcute de mână de om și în care ei să se numească dumnezei peste oameni?

Voi striga din zi în zi mai cu durere, mai cu jale, și te voi așeza, poporul Meu, să trâmbițezi jalea Mea peste toți cei care Mi-o fac, și vom striga din cer și de pe pământ, Noi și cu voi, până ce toate zidirile făcute fără Dumnezeu pe pământ, fără porunca Mea peste om, se vor prăbuși unele prin altele, unele peste altele, căci semeția omului M-a umplut de veninul care se întoarce acum înapoi și va mușca din om, și toți acești semeți de pe pământ vor căuta moartea și n-o vor afla. Și te vor căuta pe tine, poporul Meu, dar tu vei fi în mâna Mea și nu te vor afla, și le voi spune Eu atunci că am stat cu tine înaintea lor și am trâmbițat cuvântul Meu peste ei și n-au luat de la Mine aducere-aminte pentru ca să se facă ei adevărați închinători, în duh și în adevăr, ca să

fiu Eu Dumnezeul lor, căci Eu sunt Domnul sfinților și al celor ce se leapădă de sine ca să umble după Mine și ca Mine, așa cum Eu, în Tatăl și ca Tatăl lucrez. Amin.

O, voi, călăuze oarbe, ascultați cuvântul Meu! El iese din gura Mea și se face carte peste voi. Cum pot să vă spun Eu vouă că am suferit gol și flămând și însetat și strâmtorat și neputincios și înstrăinat pe pământ și că voi M-ați cercetat? Cum aș putea să vă spun așa când voi n-ați dat, ci numai ați luat? Când voi n-ați păzit și n-ați păscut turma cea pribeagă de Dumnezeu, ci numai ați supt-o, îngrășându-vă trupurile și dându-vă unii pe alții spre păcate strigătoare la cer și cu care chemați peste pământ și peste voi foc și pucioasă din cer? Căci v-ați făcut sodomă, iar îngerii lui Dumnezeu nu sunt cunoscuți de voi, dar ei vă vor orbi pe voi curând, curând, și îi vor scoate dintre voi pe cei ce strigă după dreptatea Mea peste pământ. Am trimis spre voi cuvântul Meu, vestirea Mea, strigarea Mea care vă chema la închinare în duh și în adevăr, nu în haină și atât, nu în case numite a fi de închinăciune și atât, căci adevărații închinători n-au nevoie de locuri slăvite, ci de duh umilit și de pocăință spre iertarea păcatelor lor, căci Ioan, Botezătorul Meu, a ieșit din pustiu, nu din locașuri luxoase, și a stat pe mal de apă curgătoare chemându-i și strigându-i pe oameni la pocăință spre iertarea păcatelor și la curățire prin botezul cu apă. O, de mulți ani strig și Eu la voi și la tot omul să vină spre muntele Meu de cuvânt și să audă glasul Meu la care tresare pământul și cerul, morții din morminte și sfinții din slavă, iar voi auzind, vă faceți că nu auziți, că nu știți. Dar Eu nu voi spune tot așa, ci voi spune că aveți păcat că ați auzit și că ați știut, și că aveți ochi și nu ați văzut cu ei slava umilinței Mele cu care M-am sălășluit în cei neluați în seamă de voi, cei care vă numiți și vă credeți stăpâni ai lumii mai mult decât oricare stăpâni ai ei. Eu însă vă spun așa: nu veți scăpa de mânia pe care v-ați agonisit-o prin depărtarea voastră de Dumnezeu, căci dacă Eu, Dumnezeu fiind și Om fără de păcat, nu am scăpat de mânia de la omul necredinței, voi nici atât nu veți fi uitați de mânia cea agonisită de voi prin faptele voastre cele fără de Dumnezeu pe pământ și prin care ați supt vlaga și sufletul și credința și temerea de Dumnezeu de la toți sârmanii care n-au mai cunoscut calea spre Dumnezeu, calea pe care voi ați astupat-o, pentru calea lor spre voi. Iată, cuvânt înfricoșător, căci atât de înfricoșat sunt și Eu, Domnul Dumnezeu, Domnul puterilor, Mielul Tatălui, înfricoșat de la faptele voastre cele strigătoare la cer și cu care ați umplut până peste margini cupa mâniei Mele.

L-am ridicat dintre voi, din planul Meu și al Tatălui Meu, pe cel ce avea să vă rostească actul de împăcare cu Tatăl prin pocăința și prin credința voastră în venirea Mea cuvânt de la Tatăl ca să-i trag pe mulți la Tatăl. Voi însă v-ați făcut că nu pricepeți și dați cu piciorul salvării pământului și Îmi țineți sub tăcere cuvântul de înviere a făpturii, cuvântul care avea să iasă din gura celui uns prin cuvântul Meu și pe care voi l-ați împlinit apoi și l-ați așezat arhieru, căci Eu, ceea ce rostesc, împlinesc, și nu lucrez ca voi. Iar acum, cu mână tare, cu mânie peste margini, Eu vă voi smulge pe voi de pe scaunele de care vă țineți și de pe care supuneți lumea ca să vă slujească și ca să vă dea slavă, și rușinos va fi pentru voi când Eu, Domnul Cel Atotputernic, vă voi scoate de sub învelișul sub care stați ascunși, de sub haina cu care vă înveliți și vă făliți că sunteți sfințiți, și voi arăta fața voastră cea adevărată cu care ați stat împotriva harului Duhului Sfânt Care lucrează prin sfinți cu semne minunate spre adevărarea Dumnezeului Cel adevărat, Dumnezeul celor credincioși și sfinți, Cel slăvit de heruvimi și de serafimi și de toți cei ce au primit și primesc iubirea adevărului, ca prin ea să se facă fiii ai lui Dumnezeu.

Amintirea evangheliei Mele cea de acum două mii de ani, cea a venirii Mele a doua oară de la Tatăl și a înfricoșatei judecăți, Mă cheamă să împlinesc, iar prin cei ce-Mi amintesc de toate făgăduințele Mele cele scrise în Scripturi, Eu voi împlini. Amin.

Iar pe voi, cei ce-Mi stați porți pentru venirea cuvântului Meu cel pentru judecata făpturii, vă țin în nor, precum și Eu sunt, și Mă voi descoperi cu voi curând, curând. Vreau însă să învățați de la Mine să vă feriți de răul care se înșiră în calea voastră prin cei răi de pe pământ și de pe lângă locurile Mele cu voi. Luați cu voi vas cu apă sfințită de cuvântul Meu și udați pământul pe

care pășiți, și numai apoi pășiți cu piciorul pe pământ, căci duhul omului necredincios și dușmănos pe voi se poartă pe unde umblați și vă toarnă pe cale răutate diavolească, fiindcă diavolul din om nu vă suferă pe voi. Însemnați-vă tot timpul cu semnul sfintei cruci, însoțită de chemarea Mea lângă voi și a îngerilor și a sfinților Mei, și hrăniți-vă voi cu duh viu prin Trupul și Sângele Meu, care vă apără pe voi de orice rău, și întăriți pe poporul cuvântului Meu spre toate acestea și viu să fie prin Mine poporul Meu și în chip viu să-I grăiască lui Dumnezeu și unii altora să-și grăiască de Mine pe calea lor cu Mine, că pe pământ e greu și e tot mai greu, dar ocrotirea Mea vă învață pe voi, ca să-i învățați și voi pe toți cei ce Mă iubesc și Mă ascultă pe Mine și pe voi, și ca să fiți voi biruitori cu Mine peste pământ, și aceasta pentru numele Meu, pentru numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, copiii purtători de Dumnezeu și vase ale credinței cea de sus, credință care stă înaintea Mea acum, și va sta până ce Eu voi rosti pentru cea din urmă oară: „*Toate sfârșitu-s-au!*“, pentru ca toate iarăși să se arate și noi să se arate, spre veșnica bucurie dintre Dumnezeu și om, spre de-a pururea iubire a lui Dumnezeu în om. Amin.

Și acum, omul cel zidit de mâna Mea bărbat și femeie, și toți urmașii lui, păcătoși sau sfinți, nevrednici sau drepti, toți cei necredincioși care în chip înfricoșător au fost înghițiți la potop și dați de vii locuinței morților, toți cei pomeniți, cele șapte veacuri de oameni care s-au născut pe pământ din om, aduc aceștia plecăciune înaintea Mea și înaintea poporului Meu în mijlocul căruia s-a rostit pomenire și rugăciune pentru iertarea păcatelor lor, și, cu dor dorind și cu jale plângând, ei așteaptă și cheamă de la Mine ultima clipă de după care ei vor fi răscumpărați cu trupurile lor spre veșnicie cu sfinții, prin iertarea cea de la Tatăl. Îi slobozim acum, iar ei, cu duhul ușurat, se apleacă, pentru ca apoi, după ce un pic vor mai zăbovi, să se scoale pentru nașterea din nou a toate, întru taina cerului cel nou și a pământului cel nou, taina vieții veșnice, taina nepricepută de omul care de șapte mii de ani moare fără să înțeleagă ce este cu viața lui cea de până la venirea Mea, și iarăși, apoi.

Iar Eu, Domnul, scriu în cartea Mea cu voi toate câte voi lucrați pentru învierea făpturii care suspinând așteaptă venirea Mea cea înviitoare, căci înviind, va învia făptura. Amin, amin, amin.

21-02/06-03-2005